

7 Oktober 1990

Tekst: Genesis 12: 1 en Lukas 19: 9

Zingen: Psalm 105: 1 t/m 6 en 11,12

1. De HEERE nu had tot Abram gezegd: *Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal*

9. En Jezus zeide tot hem: *Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is.*

Thema: **Mensen op weg**

Vasthouden - Vastgehouden

Het zijn Zacheüs, en Abraham, die onze aandacht vragen. Merkwaardig dat de Heere God zo lang geleden een man roept, en dat deze man luistert, en dat hij gehoor geeft aan wat de Heere tot hem zegt, dat is altijd een wonder. Bij ons vandaan blijft het altijd steken.

*Maar Mijn volk wou niet
Naar Mijn stemme horen;
Israël verliet
Mij en Mijn geboden;
't Heeft zich andere goden,
Naar zijn lust, verkoren.*

Dat neemt natuurlijk onze schuld niet weg, dat wij zo doof en blind zijn tegenover het Woord van de Heere God. Maar anderzijds, is het tot lof en prijs van Zijn Naam, die Hij wil zoeken, die vind Hij,...en die Hij roept,...die komen, zo sterk is de Heere. Door alle strijd, moeite, aanvechtingen heen, heeft Hij de weg mogen gaan. De gebeurtenissen die men in de Bijbel leest, de zondvloed, de torenbouw van Babel, dat de mensen toch wel het een en ander konden weten, en wat God gedaan had, en gezegd had in Zijn verbond, met alle vlees. De Heere had heel wat van Zichzelf geopenbaard, maar toch. Zo gaat het met mensen, ze gingen weer verder van Heere God afwijken en dienden de afgoden. Bij de een was het wat sterker en groeide door dan bij de ander, maar in het algemeen genomen werd de kennis van de Heere God verduisterd. Zo was het ook in het Ur der Chaldeeën, daar in de contreien van Mesopotamië [huidige Irak]

Daar werd de kennis van God ook hoe langer hoe minder, er was nog wel enige kennis, maar...men begaf zich ook om de afgoden te dienen, om de maangodin te offeren, en allerlei anderen afwijkingen en boosheden tegen over de Heere God.

En toen heeft de Heere God, omdat Hij Zijn Woord wilde bewaren, omdat Hij Zijn beloften gestand wilde doen, heeft de Heere God uit deze mensen, niet dat al die mensen er buiten vielen, want we hebben gehoord van Melchizedek, en we weten nog van andere mensen die de Heere hebben liefgehad, maar toch... de Heere verkoos die ene man en zijn geslacht, om die belofte verder te mogen dragen. Dat die belofte als het ware, niet een versplinterde en

vergeten, onder die massa's mensen, maar dat hij naar het welbehagen van God, bewaard zou worden door deze man en door zijn nakomelingen.

Dat dat ook door de afgrond heen ging, dat kon deze man ook niet allemaal weten.

Eer dat het zover was, dat Gods eigen Zoon, in ons vlees en bloed, uit het geslacht en het zaad van Abraham gekomen zou zijn.

De Heere heeft gezegd tegen Abram, kom er eens uit, 'Ga uit uw land en uit uw maagschap uit uws vaders huis naar het land dat ik u wijzen zal' [Genesis 12 vers 1]

Dat betekende voor Abram niet alleen een soort verhuizing, dat betekende veel en veel meer. De Heere ging Abram los trekken van die afgoderij, van die ontwikkeling van het verderf, van de zonde, van de ongerechtigheid.

Dat de Heere Abram eruit wilde halen uit die duisternis, waarin de hele wereld dreigde te verzinken. Dat de Heere hem uit die hele cultuur en uit dat hele stelsel wat daar gangbaar was, waarbij ook hoe langer hoe meer de mens der zonde aan de macht kwam, in het verdrücken van de naaste.

In het miskennen van Gods goede werken, in de schepping, in het huwelijk, in het gezin, overal....eruit!

En ik heb wel eens meer gezegd,... er was verschil, in zo verre... in de uitleving. Het is niet voor niets dat Abraham later tegen zijn knecht Eliëzer zegt, 'Zweer mij Eliëzer, dat je voor mijn zoon, geen vrouw neemt uit de dochters van de Kanaänieten. Dat hij hem een eed laat zweren om toch maar te gaan naar dat land van Charan, waar ze een poos zijn blijven steken, waar zijn vader *Terach gestorven is.

En waar nog familie van Abram woonde, dat wil zeggen: waar men nog niet zo zeer was ontzonken [ontdekt zijn] aan de kennis van God.

En waar men niet in allerlei boosheid, en goddeloosheid, en afgoderij leefde, dus je had gradaties in de uitleving van de zonde...maar.. niettemin lezen we ook in het boek Jozua dat Abram toen hij geroepen werd, een afgoden dienaar was.

Er mag toch enige heugenis geweest zijn van de dingen van God, maar het was alles wel bedekt onder allerlei verkeerde dingen.

Dat wilde de Heere God niet,...de Heere had gezegd ;

'Abram eruit! Ga naar het land dat IK u wijzen zal' daar moest Abram apart, daar wilde de Heere zijn zaad laten wonen, zijn familie in dat land.

Daar wilde de Heere het centrum van Zijn liefde, van Zijn gunst en belofte, van Zijn Christus, wilde de Heere daar laten verblijven in dat land, niet in die hele grote wereld, met al die miljoenen stemmen en mensen en ideeën en gedachten en stelsels en goden en noem maar op, dat wilde de Heere niet.

De Heere wilde dat centraliseren in dat land, in dat volk, Jacob moest alleen wonen.

Oh...als je dan tegelijkertijd, [dan maak ik even een opmerking], als je dan merkt hoe het gegaan is later, dan zeg ik, het is een groot wonder dat er nog een kerk bleef bestaan in die tijd en dat Gods belofte nog van kracht bleef, ook in die tijd dat Hij dacht aan Zijn verbond, aan de eed die hij Abram gezworen had. Het hangt van wonderen aan elkaar. Abram moest er dus uit, naar een ander land dat God hem zou wijzen, en niet dat het land Kanaän op zich nou zo bijzonder was, het was een prachtig land. Maar het gaat er om, laten we dat nooit vergeten dat God zegt ...jou wil ik hebben Abram, en Ik jou God zijn en de God van je zaad, en daar moet dat nu aan meewerken, dat IK jou een eigen stukje grond geef, een eigen land, met Mijn dienst, met Mijn profeten, met Mijn wetten, met Mijn rechten en instellingen, maar het gaat om mensen.

*Terach stierf op een leeftijd van 205 jaar - lezing van de Samaritaanse Pentateuch werd Terach 145 jaar oud.

Mensen die op weg zijn, ergens naar de ondergang, maar die door God op de weg gezet worden, naar het leven, naar de verlossing, naar het Heil dat de Heere bereidt heeft, en dat later zal zijn voor alle volken, waar het Hem behaagde die goede boodschap te laten weerklinken.

Maar in die tijd, heeft God kinderen, zoals jullie een hoop dingetjes kunnen hebben, hoe moet ik het nu bij elkaar houden, hier heb je een mooi doosje, doe daar maar in, dan kun je het niet kwijtraken.

Nu ...zo als het ware, het is maar een zwak beeld, wil de Heere Abram uit al die tempeltjes, al die torentjes, al die ideeën, al die mensen met vrouwen en kinderen en die steeds verder en verder afwijken. Ik wil jou niet kwijtraken, Ik wil jou apart nemen, Ik zal jouw God zijn en de God van je zaad. Als je die oude geschiedenissen leest, en de Heere laat het je zien, dan ben je wel zo verwonderd, dat je denkt, hoe is het toch mogelijk, wat is er toch gebeurd, hoe is het toch allemaal gegaan.

Zo is Abram op weg gegaan, en heeft alles achter gelaten, de goden, de torens van Babel, de Baälpriesters, de maangodin Sin, processies en nog heel veel andere dingen die er waren, de mensen waren heus niet ongodsdienstig en heel religieus, dat hebben ze allemaal verlaten.

De reis op weg naar het beloofde land, er zal heus wel eens gezegd zijn, 'snap je nu waarom die man alles loslaat hier, dat hij niet zijn omgeving vasthoudt', je baan, je werk, je kennissen, je zaken relaties, je priesters.

Abram was daar een gesetteld mens, die woonde daar die werkte en leefde daar, hij zou daar sterven en begraven worden. Hij was een man die daar ook naar de tempels ging en daar zijn offertje bracht, alles van hem zat daar, snap je nu dat iemand dat niet vasthoudt en dat die dat zo door de wonderlijke stem die hij gehoord heeft ...Ga er uit ..kom er uit ...volg Mij, Mijn Woord, naar een ander land, het land dat Ik je wijzen zal, en later lees je in het nieuwe Testament Hebreeën 11.

Dat Abram heeft begrepen in zijn hart, dat het eigenlijk om die dingen ging waar ik nu net van zei, in een stuk land, niet alleen om een verhuizing...maar.... dat God hem in zijn hart heeft gegeven, een heimwee, een verlangen naar God, naar een eeuwige vastheid, gemeenschap, een stad die fundamenteen heeft.

Zijn hele hebben en houwen, zij hele denken en doen, was niet uitsluitend gericht, waar hij blij mee was dat de Heere dit stuk land voor hem en voor zijn vrouw en voor zijn nageslacht bestemd had, Abram heeft het zelf niet in bezit gehad, een klein stukje om zijn vrouw te begraven, maar verder heeft hij er maar doorheen gezworven, soms door honger en dorst gekweld, moest hij nog de wijk nemen naar het buitenland.

Maar zegt de schrijver van de Hebreeën brief, hij zocht een beter, een hemels, een ander vaderland, een stad waarvan God de kunstenaar en de bouwmeester zelf is.

En.. daarin begrijp je wel dat ik zei, het was niet alleen maar een verhuizing, dat hele stelsel daar in het Ur der Chaldeeën, dat hele gedoe daar, dat was gedoemd tot de ondergang, daar was de afgoderij, daar was de Godsverduistering, door ons mensen.

En nu het wonder van Gods eeuwige liefde als je aan Abram denkt, dan zou je zelf wel eens een poosje bij hem willen zijn, en zo wel eens een poosje willen luisteren, vooral hij die oud geworden is. En hij leeft en hij sterft op Gods belofte, hij had niets van zichzelf.

Maar alles had hij van zijn wijze God.

Abram is gegaan, en hij weet het hoe die in dat land geweest is, hij heeft de Heere aangeroepen, hij heeft een altaar gebouwd en de Heere heeft tegen hem gesproken, meer

dan eens, en...hij heeft rond gezworven, hij heeft gelukkig nog mogen beleven dat hij een kind kreeg en dat kind ook weer getrouwd is met Rebecca , hij heeft aanvankelijk mogen zien dat God geen man is die liegt ...aanvankelijk.

Het is maar gelukkig dat de mens alleen het aanvankelijke maar ziet, dat de mens er maar iets van mag zien, want als hij alles zou zien van tevoren, hoe het gaat, door welke wegen dat het heen gaat, door welke duisternis en doodsschaduw, dan zou je geen ogenblik rust hebben. Dan zou een mens ten ene male van de kaart raken, als hij werkelijk van te voren het geheel zou kunnen overzien, hoe het allemaal gaat met die mensen onderweg, waar ze allemaal in terecht kunnen komen, welke putten en afgronden ze in verstrikt raken en verzingen. Nu zien we maar een stukje...en straks..als het klaar is, als Gods kerk thuis gekomen is, dan valt dat tussenstuk in die zin weg, hoeven we dan niet meer te bevatten, niet te dragen, dan is het ...wat een eeuwig wonder, hij is er, zij is er, een schare die niemand tellen kan, uit alle geslacht tong en taal.

Ik zei straks, dit gaat niet zomaar om een verhuizing, het gaat erom dat een mens ergens uitgetrokken wordt, misschien mag je wel zeggen zoals de schrift dat zegt;

'Uit deze tegenwoordige boze wereld' [Galaten 1:4]

De wereld van macht, van onrecht, van verdrukking, van leugen en bedrog, de wereld die zich zo mooi kan vertonen, maar in feite geregeerd wordt, of zich laat regeren, door de overste van deze wereld. Door macht en geestelijke boosheden in de lucht, die gedreven wordt aan alle kanten.

Kom er uit... heeft God de Heere gezegd, IK wil met jou een onderonsje en bekend maken wat Mijn bedoeling is en jou leren van dat eeuwige wonder van het Offer dat God Zelf een Lam zich ten brandoffer zal voorzien.

Nu dan...het is natuurlijk te veel om allemaal op te noemen, als we nu deze gedachte is even vasthouden. Abram heeft afstand moeten nemen, viel niet mee.

De Heere had hem waarschijnlijk in Ur al geroepen, en toen zijn ze in Haran gebleven, ze waren op weg met elkaar, maar het moest nog kleiner, zijn broer Haran is daar gestorven, zijn vader [Terach] is daar gestorven, en toen is Abram op een gegeven moment op aanwijzing van de Heere God weer verder getrokken. Hij heeft los gelaten, los moeten laten, mogen laten. Hij heeft niet krampachtig alles vast willen houden.

Ur der Chaldeeën, de priesters, de tempel, de hele orde, de godsdienst, alles wat daar te koop was, alles wat daar te beleven was, hij heeft het niet vast gehouden.

Menselijk gesproken onmogelijk om zo met niets...ja ...alleen een woord, een stem, om zo weg te gaan. En wetende, je kunt het niet, je weet het niet, waar zou dat ooit belanden, maar die stem, die lokstem, die verborgen stem die hem geraakt heeft in zijn hart, houd niet vast, laat je door Mij vasthouden, wees nu eens een vastgehouden mens.

IK ben je loon, IK ben je schild, zeer groot man.... daar gaat het om, dat je van God mag zijn, dat je een God mag hebben en dat je een Borg mag hebben...de rest dan....ja...houd niet vast, klem je er niet aan vast. De Heere kan ook dat allemaal goed maken.

Abram ..Hij kan je rijk maken, Hij kan je zegenen, Hij kan je alles geven wat je nog nodig hebt in dit leven, maar,,ga...door die stem, die het heimwee wakker heeft geroepen, die het hart van Abram heeft verwonderd, dat er toch een echte God is.

Dat niet de maangodin of de zon goden zijn, maar dat er een God is die spreekt , en bij je naam roept, die zegt...kom...heb je die gedachten in je hart?

Dat je zegt; ja...de Heere..de IK ben die IK ben Die heeft het gezegd.

Hij heeft het zo gezegd dat Abram het kon verstaan, ik kan het niet vasthouden, ik mag het

niet vasthouden. O God ..ik wil het niet vasthouden, ik ga...kom mensen...knechten, dienstbodes, kinderen groot en klein, koeien schapen en alles wat daar bij hoort, kamelen...inpakken, ...op weg, ...God zal het voorzien.

God zal het ons bekend maken hoe het moet, wat Hij wil. We nemen nu afstand van alles, van het hele samenspel van het Ur der Chaldeeën. Houdt die gedachte dan even vast.

Het volk is er gekomen het is duizenden jaren daarna, het woont nog in het land, verbijsterend gewoon dat het volk er nog woont.

Ze zijn terug gevoerd naar Babylonië, ze zijn langs de Eufraat en de Tigris gekomen vanwege hun zonden.

Het is net alsof God de Heere ze heeft gezegd, jullie horen ook hier niet in dat stukje land dat IK aan Abraham je vader gezworen heb te zullen geven en aan zijn nageslacht, daar horen jullie niet... jullie horen bij die grote hoop mensen daar in Babel.

Bij die afgoden dienaars.. bij die goddelozen... bij die zelf verheerlijkende mensen, die zeggen, is dit niet het grote Babel dat ik gebouwd heb, je heb zoveel gunsten van Mij genoten en toch hebben jullie niet geluisterd.

Je hebt toch gehunkerd naar de afgoden, naar de Baäls, naar de zon en de maan, daar heb je voor gebogen, in het openbaar, en als het openbaar verboden werd, heb je het stiekem gedaan, zo is dat volk verdreven, terug naar waar ze eigenlijk thuis hoorden.

En toch, en dat is nu het wonder, daar zegt Die God, ik doe het niet om uwentwil, *hetzij u bekend o huis van Israel*, maar om Mijns Naam wil... zal IK het doen.

De heidenen zullen niet lachen, en zeggen...kijk is...Die God, wat is dat voor een God, het net zo'n god als wij hebben, soms wint en soms verliest Hij..nee..de Heere zal die God zijn Die Almachtige, Die Schepper, maar ook Die onderhouder, Die regeerder, Die Zijn doel wel bereikt, en daarom sta je voor een wonder, dan is er na een paar duizend jaar nog een volk in dat land, ondanks alles wat er gebeurd is. En weet je wat het grootste wonder is, daar is ook Jezus, uit het zaad van David, Die kort,...het is kort voor Zijn lijden en sterven, Zijn laatste gang naar Jeruzalem, een blinde man heeft Hem al bekend gemaakt, en heeft al geroepen; "Gij zone Davids onferm U mijner" want het gaat nu snel op het einde aan, even naar de mens gesproken. Straks wordt Hij overgeleverd en gedood.

Laatste tocht.

Jezus die Zoon van David, Die loopt een paar duizend jaar, na alle ellende, alle inzinkingen, alle ballingschap, alle verdrukking, alle duizenden doden die er gevallen zijn vanwege Gods toorn, dat Hij de vijanden over Zich liet heersen, moet je nagaan, en nu zitten ze ook nog onder de knoet van de Romeinen,... en toch, ze zitten daar in dat land.. en de Heere Jezus is er...het is toch geschied. Niemand heeft het tegen kunnen houden, dat Hij Zijn land, maar dan niet een afgodisch land, niet een land waar het recht werd vertreden, maar dat Hij Zijn Hemelse heerlijkheid heeft verlaten, om te gaan naar het land dat Vader Hem geweest heeft. Wie zal borg worden met z'n hart voor dit geslacht.

De Heere nu had tot Jezus gezegd, Mijn Zoon, ga uit Ons land, ga uit de Hemelse heerlijkheid, ga naar de aarde, ga naar dat land waarvan Je weet dat IK Abram en zijn zaad beloofd heb, ga naar de tempel die daar staat, het is het land dat IK U wijs.

O wat een wonder, Hij is het, Hij is gekomen, Hij is er niet beter mee geworden, in die zin zoals Abram aan de afgoden onttrokken werd, weggetrokken werd, los laten, niet langer vasthouden. Maar Hij, Die om de heerlijkheid welke Hem was voorgesteld, het kruis heeft gedragen en de schande veracht. Die Grote Zoon van Abram, die Meerdere Izaäk, waar God van zei, daar zal IK je in zegenen, dat is Mijn belofte, *Hij is het*.

En weer wonen er kinderen van Abram, in het land, ze hebben niet zoveel in te brengen,

want de vijanden die delen de lakens uit, de Romeinen.

En er zijn van die mensen, die heb je trouwens altijd, die daarvan profiteren.

Die niet zitten te huilen ergens in een hoek van, o wat erg, o wat erg, nu zitten we nog met vreemden over de vloer, nu zitten we nog met de Romeinen, die onderdrukkers, die keizer aanbidders, die afgodendienaars....nee...die weten overal een slaatje uit te slaan.

De Joden een Jood, de Grieken een Griek, de Romeinen een Romein, dan zie je weer die oude aard van een mens naar boven komen, ze laten niet los, maar ze houden vast, zichzelf en hun eigen ideeën en hun eigen mening.

Die man die heet Zacheüs, in het Hebreeuws Sakkai, dat is een Griekse vorm, Zacheüs, maar dat betekent *rechtschapen*, zuiver, eerlijk, zoals ze wel eens zeggen, een kerel uit één stuk, zoiets betekend het. Ja het moet geen smoesje zijn, maar echt, zoals bij Nathanaël, kijk.. kijk... een Israëliet in welke geen bedrog is, oprecht, een rechtschapen man.

Nu, dat is ook een aanfluiting als je zo heet, je bent een opperste van de Tollenaars, je hebt Babel naar je toegetrokken, je woont daar nog wel in het land van de openbaring, je loopt nog wel in het land van Abram, maar ondertussen wordt je rijk, en gaat het je goed, door middel van de vijanden, die alles trachten gelijkvloers te maken, de Romeinen.

Het staat er op een manier, het is gewoon lachwekkend, zie er was een man, hij heet Zacheüs, rechtschapen, eerlijk, eerbaar, oprecht, zuiver, en gelijk er achter aan en deze was een overste der tollenaars, en hij was rijk, dat had hij aan zijn tollenaarschap te danken, en omdat hij een overste was, en dat hij het niet in alle opzichten zo nauw nam.

Deze man wil Jezus zien,... hé.. dat is gek...heel gek, heel eigenaardig, want hij heeft zichzelf vastgehouden, vast...hij hield vast aan alles, z'n geld, de mammon, de onrechtvaardige mammon, de geldgod, z'n baan.

Hij sprak zichzelf altijd moed in, het kan me niet schelen wat ze van mij zeggen, wat ze van mij denken, daar trek ik mij niets van aan, ik moet mijn portie hebben, ik moet mijn deel hebben, hoe ik er aankom, dat is mijn zorg en niet de hunne.

Dat hij zich ondertussen helemaal niet gedroeg als een zoon van Abram, dat is logisch. God heeft dat juist gezegd; 'Abram....daar moet jij uit man' jij moet niet langer meedoen in Ur der Chaldeeën, je moet niet blijven zitten in Babel, je moet er uit...vliet uit Babel.

Dat moest Abram doen, nu, deze man, deze zogenaamde rechtschapene, die woont dan wel in het land van Abram, maar hij doet de praktijken van Babel, van Ur der Chaldeeën, waar Abram vroeger woonde, toen God hem nog niet geroepen had, toen de Heere nog niet aan hem verschenen wasIK ben uw God.. IK

Toen hij het allemaal nog zo vast hield... en nu, een man die woont in het land, hij houdt zijn geld vast, hij houdt zijn baantje vast, hij houdt alles en alles vast.

Hij wil niet vastgehouden zijn, vastgehouden door die God van Abram, vastgehouden door Die God die zegt;... Ik help u, Ik draag je, Ik ondersteun als je door het water gaat, Ik ben er bij, door het vuur, het zal je niet verteren, wormpje Jacobs, het komt in orde. Dat wil hij niet, vastgehouden worden, hij wil zelf liever vasthouden, aan zichzelf, aan zijn eigen natuur, aan de goden, van geld en goed en noem maar op, prestige onder zijn eigen collega tollenaars, want de Joden verachtten hem, maar daar probeert hij boven te staan.

En die rijk willen worden vallen in veel verzoeken en in de strik.

En het is al zo dicht bij het eind, het is de laatste keer dat Jezus door Jericho zal gaan, de blinde man, o, hij ziet, hij prijst God.

Hier is nog een blinde man, maar hoe het komt weet ik niet,... ja... zou er ook niet een stem geweest zijn? Niet dat dit de grond is, de Heere kan zonder meer roepen, en de mens komt, maar hier zou je zeggen; wat wil die man nu.

Ik denk dat het ergens diezelfde verborgen stem is, die wij misschien ook wel kennen, *kom er uit !*

Kom er uit, op weg, op weg.. daar ga je mee ten gronde, daar ga je er aan, als je geen goed dan in dit leven verwacht, dat is je God , dan ga je eraan.

Als je denkt dat het een macht is waarmee je kunt heersen over....je gaat er aan...kom...uit dat van God verloren en vergeten leven.

Hij zou heus wel eens wat gehoord hebben, ...natuurlijk..net als zoveel duizenden anderen, maar het kan op een bepaald moment voor een mens die stem zijn waar hij niet van los kan komen, hoeft niet maar *het kan !* In ieder geval, er is wel wat aan de hand, anders had hij niet op pad gegaan, om Jezus te zien, die anderen ziet. Mag ik dit nu eens zo zeggen, het gebod is zeer wijd hoor, dat heeft zoveel kanten en zoveel diepte, zou die Zacheüs gedacht hebben, bestaat er nu nog echt een zoon van Abram, want die farizeeërs hebben wel een grote smoel, ja zo praat Zacheüs hoor, maar ik geef je op een briefje, als ze de zaak om konden kopen, dan doen ze het, ze zorgen zelf wel dat ze er goed bij zitten.

Ze eten de huizen der weduwen op, onder de schijn van lang ..., Zacheüs die heeft over het algemeen zijn woordje wel klaar hoor, soms heel agressief, hou je mond maar, je vrome bek dicht... geloof er niks van, wou je nog wat tegen mij zeggen.

Nu hoort hij van een Man, ...ja...die heeft het wel eens over een Samaritaan, die schijnt melaatsen te genezen, en die schijn ook wel eens tollenaars geroepen te hebben, Mattheus. Zou dat nu een echte zijn...zou Jezus Christus nu een echte, zoals die verborgen stem zegt, dat het zo goed is, zo zou het goed zijn, als het nu eens zo was, zo een mens nu eens was. Kun jij dat geloven... dat zo iemand bestaat. Als zo iemand zou bestaan, dan ben ik aan de ene kant vreselijk nieuwsgierig, en aan de andere kan ben ik gewoon een beetje benauwd voor zo iemand.

Stel voor dat er iemand is die werkelijk oprecht is, want de mensen die lachen, daar gaat een rechtvaardige Zacheüs, daar gaat een rechtschapen man, maar ze spotten er mee, en Zacheüs weet het in zijn hart ook wel...hij weet wel dat het niet klopt met die naam van hem, hoe komt zijn vader er bij om hem zo te noemen...de zuivere..hij weet het wel, maar zou er iemand zijn die anders is, die zou ik willen zien, maar ik ben ook benauwd ...diep in mijn hart ben ik ook een beetje benauwd, stel je voor dat ik nu een *echt* eerlijk mens tegenkom, *echt* een mens tegenkom die voor God is, die *echt* voor God is.

Dat is soms die stille stem die we geen naam kunnen geven, en die zich toch laat gelden in de ziel, die heeft zo'n vagelijke onrust ten gevolge, waar moet ik het zoeken, waar moet ik naar toe. Daar gaat hij, Jezus komt er aan, het is tijd hoor, het is de wel aangename tijd, het is de dag der zaligheid.

Maar wie weet dat, als God hem dat niet ontdekt, als God er zelf geen dag van zaligheid van maakt, een dag van welbehagen, dan komen wij verkeerd uit.

Wij denken soms, nu is het de dag van welbehagen, Heere ik kan niet anders, ik weet niet anders, ik weet geen raad, en dit en dat, en er gebeurt niets, de hemel blijft gewoon dicht, je krijgt geen antwoord.

God is het die dat doet, dat ziet die man ook niet zitten hoor, maar in ieder geval, hij laat de geldkist de geldkist, hij laat zijn mooie huis het huis, hij laat de klerken maar rustig even zitten, jongens ik moet even weg, en hij gaat er van door.

Het is net of het al begint, loslaten ...ga uit je land, uit je maagdschap ...ja, het moet naar

Jezus heen, al woon je in het land van de belofte zogenaamd, al woon je in Israel, maar daar is het niet goed mee, je moet een beter vaderland hebben, een stad met fundamenten, door God gebouwd,...daar gaat hij...

Hij klimt in de wilde vijgenboom, met z'n lage takken.

Zouden de mensen het gezien hebben, kan best...maar ja, *die stem*, die stem, wat is het voor iemand, zou dat nu een echte zijn.

Farizeeërs, daar verblik ik niet om hoor, die scheld ik als het moet, scheld ik ze uit voor alles wat mooi en lelijk is, vrome dit en dat.

Als het nu eens een echte is, hij wil Hem zien, en de reis kort op, Jezus naar Jeruzalem, daar komt Jezus, een hoop mensen zijn erbij, misschien ook die blinde man die loopt te zingen en te springen. Dan kijkt Jezus omhoog, waarom ziet de Heere hem...ja...waarom ziet de Heere Abram? Hij ziet hem. Hij roept hem toe, Hij zegt niet broeder, Hij zegt niet vriend, Hij noemt hem bij zijn naam.

Kom, rechtschapen mannetje, kom is naar beneden, *zo zei Hij het niet hoor*, heel anders.

Hij noemt hem bij zijn naam, *Zacheüs haast u, kom naar beneden, IK MOET heden*, IK moet... van wie...van God? Van de Vader, vanuit dat eeuwige plan van God, dat raadsbesluit, IK MOET ..vanwege die zending om te zoeken en zalig te maken dat verloren is,IK MOET..

Zacheüs kan nooit zalig worden,

Zacheüs kan niet behouden worden,

Zacheüs kan onrustig zijn,

Zacheüs kan een stem denken te horen,

Zacheüs kan nieuwsgierig zijn, want het kan niet van hem vandaan, en kan niet bij God vandaan.....IK MOET.

Dat gaat nu het verstand te boven, Jezus die grote Zaligmaker is tegelijk de Knecht, door wie het welbehagen gelukkig voortgaat, daarom.. IK MOET in je huis blijven.

Het woordje blijven, dat wil hier waarschijnlijk zeggen, IK moet bij jou vertoeven, niet even Mijn handen wassen, Ik blijf vannacht bij je slapen, herbergen... IK MOET.

-Wie denk er niet aan die verspieders, die daar aan het verkennen waren, en tenslotte zaten ze in dat huis van Rachab de hoer.

-Wie denkt niet aan Elia, die moest naar Tyrus en Sidon, daar zat hij bij een weduwe, en hij bad [1-Koningen 17]

-Wie denkt niet aan Elisa, aan die Sunamitische, wonderlijk zijn Gods wegen, hier zie je het allemaal opengaan.

IK MOET heden in uw huis blijven.

Hij is verbijsterd, dat mannetje Zacheüs, zo snel als zijn korte beentjes hem kunnen dragen, springt naar beneden en hij haast zich zo vlug mogelijk, ..heden...heden indien gij Zijn stem hoort.

Daar moet je eens aan denken als God Zijn stem laat horen, dat je het voelt, gelooft, dat Hij zegt, jou wil Ik hebben, Ik moet jou hebben...en jou.

Dat heeft Zacheüs gevoeld. Het is niet voor niets dat hij zichzelf zowat uit die boom laat vallen, en naar huis holt, de Koning weet wat hij doet, die boodschap is in zijn ziel gevallen.... IK MOET heden in jou huis blijven, niet een menselijk aardigheidje, nu zullen we die farizeeërs eens de loef afsteken, dan hebben ze weer wat om te schelden, zo niet.

Want die mensen zijn ook te beklagen.

Maar dat onbegrijpelijke wonder, die echte Zoon van Abram, dat die bij hem moet blijven.

Ja... en dan lees je net alsof er iemand opstond bij Abram, Abram, hij is ook opgestaan, en

hij ging. Het moest anders, het kon niet meer, zo staat Zacheüs ook op, en zegt, Heere, dat is niet zonder betekenis, want dat betekent, U bent de baas, U bent de eigenaar, U bent de Heere, U hebt het voor het zeggen. De helft van mijn goederen geef ik de armen, niet langer vasthouden, hij kan niet langer aan zijn streven vasthouden om de rijkste man van Kanaän te worden. De helft van mijn goederen Heere geef ik de armen, en als ik iemand iets door het bedrog ontvreemd heb, geef ik vierdubbel weer naar de wet van Mozes.

Er zijn er die denken dat hij helemaal nooit wat te veel genomen heeft, maar dat wil dat woord niet zeggen, deze manier van spreken wil niet zeggen, dat hij nooit iemand iets door bedrog ontvreemd heeft, maar het wil zeggen, dat hij wel eens iemand door bedrog of meer ontvreemde en meer genomen heeft dan dat hem toekwam

Niet zoveel als de Farizeeërs zeggen, want die doen er altijd nog een schepje bovenop, die zeggen, ja...hij heeft het goed met hoeren en snoeren doorgebracht enz. enz. die maken het altijd nog erger, zo is het ook weer niet. Het was zo, dat Zacheüs heel goed wist waar hij over de schreef gegaan was.

Hij wist het heel goed, die en die.... Ja....heden is deze huize zaligheid geschied, redding gebracht, hoe...omdat Zacheüs zoveel weggegeven heeft? ...nee...omdat Jezus erbij gekomen is, erin gekomen is, de Zaligmaker, ..daarom..

Dat is ook de rede dat ze in Jericho gezegd hebben, wat er met Zacheüs gebeurt is dat weten we niet, daar lag een envelop in de bus met een spijtbetuiging dat hij ...te veel belasting berekend had enz.

En de arme mensen hebben het ook gezegd, wat is er gebeurd ?....er is iets gebeurd !

Zacheüs houdt niet langer vast, hij wordt vastgehouden, nu, door de macht van de genade van Gods ontferming. Heden is dit huis zaligheid geschied, redding, doordat Jezus binnen wilde komen, en als Jezus binnen wil komen dan is er redding, dan is er uitzicht, dan gaan we op weg, vallen, opstaan, al is het zeven maal, op weg naar het land van de belofte, naar het land van Immanuel, waar alles goed zal zijn, omdat God er is en het Lam en de Geest en de gemeenschap. Heden is deze huize....nademaal ook deze een zoon van Abram is, dat is een verloren zoon, hij zat wel in het land hoor, dat wel.

Hij zat niet in het Ur der Chaldeeën, maar hij is wel uit het Ur der Chaldeeën naar hem toegetrokken, en hij hield het stevig vast, maar nu.... nademaal hij een zoon van Abram was, een verloren zoon van Abram. Echt, de Heere stemt het toe, die zegt, hij was verloren en hij praat het niet goed, maar hij is gevonden, en nu is hij weer een zoon van Abram, nu trekt hij er ook op uit, hij is op weg, een nieuwe weg Ze hebben het gehoord. Indien ik iets door bedrog ontvreemd heb, ik geef het viervoudig terug, en de armen zal ik ook gedenken. Het is nu een vastgehouden mens, o lieve mensen, dat wij toch eens Zijn stem mogen horen, die vreemde stem uit die andere wereld, die zegt kom, en uw ziel zal leven. Ik zal je God zijn, en de God van je zaad. Als Abram dit mannetje had gezien, dan zou hij diep bedroefd gezegd hebben, is dat nu een achter, achter, achter kleinkind van mij ?

Verschrikkelijk...maar nu is hij in Abrahams schoot, en zijn ze samen blij, omdat God Zich ontfermde.

Amen